

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NÆSTVED GYMNASIUM & HF

ÅRSBERETNING

1978/79

NÆSTVED GYMNASIUM & HF
NYGARDSVEJ 43
4700 NÆSTVED

TELEFON (03) 72 06 76

REKTOR TRÆFFES ALLE SKOLEDAGE KL. 12-13

STUDIEVEJLEDERNE TRÆFFES ALLE SKOLEDAGE KL. 12-13

TELEFON (03) 72 82 86

TELEFON PÅ LÆRERVÆRELSET (03) 72 58 49

SKOLEBETJENT O.PALLE, TLF. (03) 72 17 12

ELEVTELEFON (03) 72 38 64

Omslagsbilledet viser rektorskiftet 1.februar 1979 i skolens
aula.

NÆSTVED GYMNASIUM & HF

1978/79

ÅRSBERETNING

INDHOLDSFORTEGNELSE

Udvalg, råd og nævn	6
At blive rektor på Næstved Gymnasium	7
Af skolens dagbog	9
Min tid på Næstved Gymnasium	12
Lektor Aage Pors	15
Indstillet til studentereksamen	16
Indstillet til HF-eksamen	19
Debatten om alternative ledelsesformer	21
Introduktionsugen, august 1978	24
Fællestimer	25
Berlinekskursionen, påsken 1979	26
Projekt Latinamerika i 3b	29
Tværfagligt projekt, 1q	32
Tværfaglig integration, 2a	34
Tværfagsprojekt i dansk, religion og fransk	35
Apropos	37
Fagkritik	38
Praktisk pædagogikum i formning og kunstforståelse	40
Pædagogikumkandidater fra RUC	44
Studievejledning i 1g	51
Pædagogisk arbejdsgruppe	52
Julerevy	53
Forårskomedien, 1979	55
Ombygning af kælderetagen	58

FORORD

På given foranledning udsender vi igen i år en årsberetning, der i lighed med de sidste års beretninger indeholder stof om skolens liv i det forløbne år.

Vi, i redaktionen, er naturligvis afhængige af hvilke lærere og elever, der vil bidrage med artikler. Vi er endvidere klar over, at man i en årsberetning ikke kan give et dækkende billede af skolens liv; men vi mener, at vi har fået berørt nogle væsentlige områder.

Redaktion : Klavs Færgemann, Arne Olsen, Jan Preisler.

Ansvarshavende redaktør : Rektor Poul Hansen

Renskrift : Gerda Jensen, Jette Moran, Birthe Sander Nielsen

Korrektur : Claus Ditlev Larsen

TRYK : NÆSTVED TIDENDE

UDVALG, RÅD OG NÆVN

Skoleråd

Medlemmer : Peder Sass, formand, valgt af amtsrådet.
 Arne Olsen, næstformand, valgt af lærerrådet.
 Klavs Færgemann, sekretær, lærerrådsformand.
 Kirsten Gansted, forældrevalgt.
 Else Nielsen, forældrevalgt.
 Poul Hansen, rektor.
 Jens Bergmann Christiansen, valgt af eleverne.
 Bo Danielsen, valgt af eleverne.
 Orla Palle, valgt af TAP.

Lærerrådet : Formand : Klavs Færgemann, næstformand : Grethe Andersen, sekretær : Carsten Sinding indtil januar 1979, derefter Jens Høg.
 Elevrepræsentanter : John Norbo, Carl Jørgen Hansen, Anne Andersen, Birgitte Snefstrup.

Elevbestyrelsen : Efter valg d. 17.januar 1979 har den følgende sammensætning : sekretær : Hans Henrik Nielsen, kasserer : Frederik Kargaard og desuden de nævnte repræsentanter under skoleråd, lærerråd og fællesudvalg.

Fællesudvalget : Formand : rektor E.Gjede indtil januar 1979, derefter rektor Poul Hansen.
 Lærerrepræsentanter : Klavs Færgemann (lærerrådsformand), Peter Birck, Claus Ditlev Larsen og Grete Larsen.
 Elevrepræsentanter : Mette Spendrup Pedersen, Liselotte Jensen, Esben Harbo og Frederik Roslyng.

Stipendienævnet : Lærerrepræsentanter : Peder Flansmose, Vagn Gjerløff og Arne Olsen.
 Elevrepræsentanter : Tine Byrsted og Aage Kramp og Jan Petersen.

At blive rektor på Næstved Gymnasium....

Til denne titel på en dansk stil, givet for af årskriftets redaktionskomité, vil jeg tilføje: "i året 1979"; for overskriftens to hovedbegreber kan ikke betragtes løsrevet fra det aktuelle tidspunkt.

En rektors funktion i dag er på mange områder en helt anden end for 21 år siden, da min forgænger tiltrådte; og en 25-års studenterjubilæum, der i dag satte sig på skolebænken igen, ville nok kun finde svage mindelser af s i t forsømte forår.

Men for nu straks at bide i den varme kartoffel: I 1979 var der mange lærere og elever, vist tilmed et flertal, der havde ønsket en treårig forsøgsperiode med kollektiv ledelse af Næstved Gymnasium. Der blev imidlertid udnævnt en ny rektor, på den traditionelle måde, og han kunne så frygte at blive betragtet som et omvandrende tegn på det uopfyldte kollektivønske. Som ansøger til rektoratet havde jeg så at sige på forhånd markeret min stilling til ønsket, - man søger ikke et embede, hvis funktioner man finder overflødige eller bedre varetaget under en helt anden struktur. Men lærerrådsformanden lovede i sin velkomst den 1. februar, at det ikke skulle blive lagt mig til last, at man ikke var kommet igennem med ændringerne af ledelsesstrukturen. Han må have haft alle bag sig, for det løfte er blevet holdt. Jeg er blevet modtaget med imødekommenhed og velvilje fra alle sider. På den nævnte baggrund føler jeg mig derfor dobbelt forpligtet til at udføre de opgaver, der følger med embedet, og som jeg selv anser

for nødvendige, i samarbejde med alle, der vil være med; i åbenhed, og med forståelse for de gode intentioner bag alle de synspunkter og holdninger, der kommer til udtryk i et så facetteret skolemiljø som det, jeg har mødt her i Næstved.

For blot at antyde en enkelt af årsagerne bag min holdning til demokratiseringstanken vil jeg udtrykkeligt nævne min forståelse også for de elever og lærere, der ikke ønsker at tage aktivt del i udformningen af rammefunktionerne, idet de mener, at dem må særligt ansatte og særligt interesserede tage sig af, således at de selv kan koncentrere sig om det, der for dem er det helt væsentlige på en skole, nemlig undervisningen og de aktiviteter, der knytter sig direkte til den.

At blive rektor på Næstved Gymnasium i 1979 er også at dumpe lige ned i en større ombygning, umiddelbart før luftværktøjet går i gang, og larm og kalkstøv er ved at bringe mange til fortvivelse. 1979 er det år, hvor skriftlig eksamen af samme grund ikke kan afholdes i egne lokaler, og det er det år, hvor skolen står over for at skulle optage et antal elever i l.g., der er mere end dobbelt så stort som antallet af studenter, der forlader skolen.

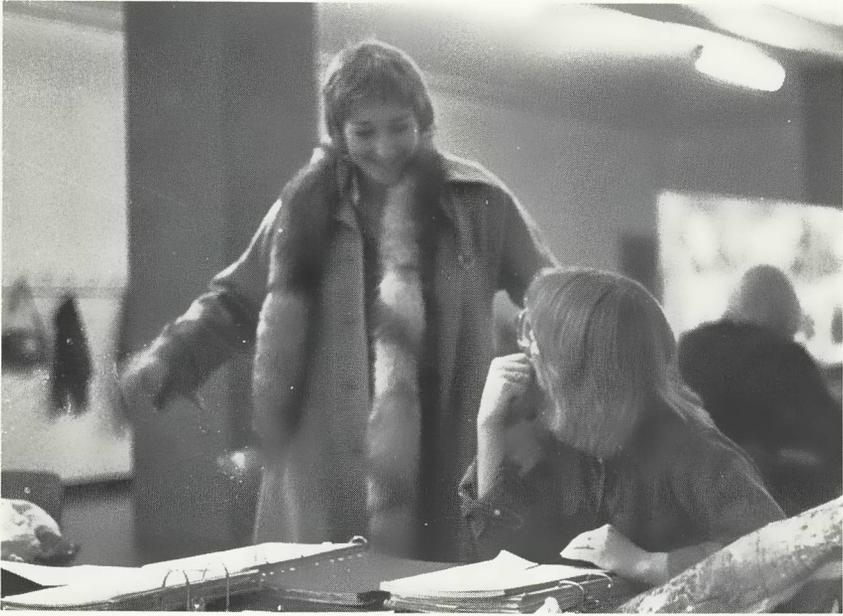
Det slog mig straks ved ankomsten, at Næstved Gymnasium er en skole med et højt aktivitetsniveau. Begunstiget af megen velvilje fra de amtskommunale myndigheders side, suppleres den daglige undervisning med talrige studierejser, ekskursioner, museums-, teater- og virksomhedsbesøg. Det er mit håb, at der i fremtiden også vil være overskud af kræfter til ved siden af disse mange udadvendte aktiviteter at få etableret nogle, der vil kunne skabe større samling indadtil. Skolens størrelse og stadige vækst gør det vanskeligt; med hvad med f.eks. at genoplive den skrinlagte morgenforsamlingstradition?

At blive rektor på Næstved Gymnasium er at få overdraget en mangesidig, krævende og spændende arbejdsopgave. At kunne være rektor på Næstved Gymnasium i 1979 og fremover er betinget af evnen og viljen til at samarbejde med de mange, uden hvis arbejdsindsats, initiativ og engagement skolen ikke var, hvad den er. Viljen er til stede; om evnen må andre dømme, men dog helst ikke for hurtigt.

Af skolens dagbog

- 16.6.78 Dimission kl. 10
Fest for afgangsklasserne kl. 19
- 7.8. Det nye skoleår begynder
- 25.8. 3g-samfundsfraglige holder fest i kantinen kl. 19.30
- 29.8. 2yuvN med Kirsten Kongstad Petersen og Frank Spoorendonk på ekskursion til Enø
- 1.9. 3xyzN med Peter Birck og Klavs Færgemann på ekskursion ved Susåen
- 5.9. Forældremøde angående skoleråd kl. 20
- 7.9. 3x og Birte Andersen på ekskursion til Landsretten i København
- 19.9. Fællestimerangement - Bertholdt Brecht-sange, fremført af operasangere fra Det Jydske Musikkonservatorium
- 22.9. 2v og Hanna Laursen, Vibeke Kjær og Jan Preisler på ekskursion til Møn for at se på kalkmalerier
- 3.10. 2gN og Peter Birck, Frank Spoorendonk og Klavs Færgemann på ekskursion til Rettestrup Plantage
- 2a og Inger Hansen, Jan Preisler og lærerkandidat Charlotte Brüel på ekskursion til København og se Nationalmuseets klunkelejlighed, Hirschsprungs samling, arkitektur fra århundredeskiftet og teaterbesøg om aftenen
- 6.10. Enkeltfagskursus holder fest kl. 19
- 4-5.11. 3b og Myrna Olsen og Arne Olsen på ekskursion til Hindholm Forsorgsseminarium
- 8.11. 1g og Myrna Olsen, Arne Olsen og Klavs Færgemann på ekskursion til Holmegård Glasværk
- 18-24.11. 3gS og Palle Bach, Klavs Færgemann og Per Boserup Olsen på ekskursion til Tjekoslovakiet
- 25.11. HEBE holder fest
- 30.11. 2u og Arne Olsen og Poul Lund Jensen på ekskursion til Nationalmuseet og Glyptoteket - om aftenen i Folketeatret og se "Hr. Puntila"
- 11.12. Kontaktmøde for 1a og 1y kl. 19
- 12.12. Kontaktmøde for 1b, 1x og 1z kl. 19
- 14.12. Kontaktmøde for 1c, 1u og 1v kl. 19

- 15.12. 2g og Myrna Olsen og Poul Lund Jensen i Fiolteatret og se "Fjender af Gorki"
- 21.12. Juleafslutning kl. 10-11
Julerevy kl. 19
- 8.1.79 Første skoledag efter juleferien
- 10.1. 3a og 3y og Kai Hjorth på ekskursion til København, Folketinget og Frihedsmuseet
- 23.1. Møde for nye lg-ansøgere kl. 19.30
- 9.2. Møde med repræsentanter for DGS/LAK i 3. og 4.time
- 13.2. Studieorienterende møde for 2. og 3g og HF
- 14-19.2. Skolen lukket p.g.a. sne
- 2-4.3. 1r og Kirsten Kongstad Petersen, Hanna Laursen og Per Boserup Olsen på "Farmen" i Klinteby (færdigarbejdning af tværfagligt projekt om Grønland)
- 9.3. Næstvedegnens Forberedelseskursus holder fest i kantine
- 14.3. 2mN og Agnete Stage og Jens Høg på ekskursion til København med besøg på NOVO og Universitetet. Om aftenen så man Jakob Holt's "Amerikanske billeder" som 2mFS og lærerkandidat Per Kampmann også tog ind til
- 16.3. 2b og Bjarne Gertz, Bjørn Falck-Petersen og lærerkandidat Nina Hobolt på ekskursion til København Nationalmuseet, Billedstofteatret på Glyptoteket. Om aftenen i Husets Teater, hvor man så "Kom som du er" med Natholdet
- 19.3. Møde med forældre og elever om grenvalg i 2g kl. 19
- 22.3. Ombygningsarbejderne i skolens parterre-etage igangsættes
- 23.3. Kl. 19.30 skolekomedie "Æh-Bæh-Buh", elevforfattet komedie om børns opvækst. Efterfølgende bal til "Jomfru Ane Band"
- 23.3. 2a og Karen Groot Terkelsen på ekskursion til Nationalmuseet og Glyptoteket
- 31.3. 2r og Jørgen Danelund og Vibeke Kjær på ekskursion til København. Nationalmuseets klunkelejlighed og byvandring med henblik på perioden 1870-1914
- 2.4. Forårskoncert i 3. og 4.time
- 4.4. 2a og Inger Hansen i Fiolteatret og se "Skibet er la-

det med.

- 5.4. Fælletimearrangement - Gruppen "Utemadule" (Kulturbroen) viste diasshow med indtryk fra rejse i Tanzania - derefter trommedans i aulaen.
- 5-10.4. 2b og Karen Bøgh Christensen, Jørgen Danelund og Bjørn Falck-Petersen på ekskursion til Berlin i forbindelse med samlæsning i historie, dansk og tysk.
- 6.4. 2x og Karen Groot Terkelsen på ekskursion til København Nationalmuseet og Glyptoteket
- 10-14.4. Elever fra 1p og 1r og Kristian Jürgensen og Poul Erik Andersen på ekskursion til Berlin
- 24.4. Fællestimearrangement: Høring om EF-valget
- 26.4. 1y og Poul Lund Jensen i Det Kgl. Teater: Holbers "Jullestuen" og "De usynlige"
- 27-28.4. 3z og Vibeke Kjær på arbejdsweekend ved Kobæk Strand

Min tid på Næstved Gymnasium

Under besættelsen i august 1943 var Næstved Realskole på Jernbanegade omdannet til Næstved Gymnasium med 38 elever i 1.g-klasserne. Jeg blev ansat som adjunkt allerede den 1.7.1943 for at lede indretningen af skolens fysik- og kemilaboratorier i en kælderafdeling, hvor der havde været et køkken til skolebe-
spising (varm mad). Den 1.10.43 var disse lokaler færdige til brug, og de blev straks døbt til "Akvariet" (der gik jo en Gje-
de dernede!). Allerede året efter blev jeg udnævnt til lektor og inspektør og blev derved inddraget i administrationsarbejdet for rektor og skoleinspektør O.Kryger Rasmussen.

De 10 år på Jernbanegade var en bevæget og spændende tid, hvor vi havde et særdeles godt samarbejde med folkeskolen og dens eksamensfri mellemskoles afdeling.

Jeg husker bedst, da den tyske besættelsesmagt i påsken 1944 krævede, at skolebygningen skulle rømmes på 1 dag, idet der skulle indrettes lazaret for hårdtsårede soldater.

Vi havde - fordi vi anede, at det kunne ske - i forvejen etableret en telefonkæde, der også omfattede en række vognmænd med lastbiler. Alle skolens elever mødte op, og i løbet af et døgn blev lokalerne tømt for inventar og undervisningsmateriale. Alle fysikapparater og kemikalier m.m. anbragtes på rådhusets loft i Teatergade. "Evakueringen" var en enestående succes, hvor alle eleverne, lærerne og mange andre gjorde en enorm indsats, således at alt blev reddet.

Natten derefter var der på rektors kontor (her var fristen for udflytningen en dag mere) en yderst ubehagelig og vanskelig forhandling mellem de tyske militærmyndigheder på den ene side og skolens ledelse og politiet på den anden. Jeg husker tydeligt, at kl.1 om natten kom to tyske soldater med skolens pedel, Chr. Rasmussen, ind på kontoret. Pedellen havde været til en længere afhøring, fordi unge mennesker fra gaden i vrede havde knust de fleste af skolens håndvaske, for at tyskerne ikke skulle få dis-

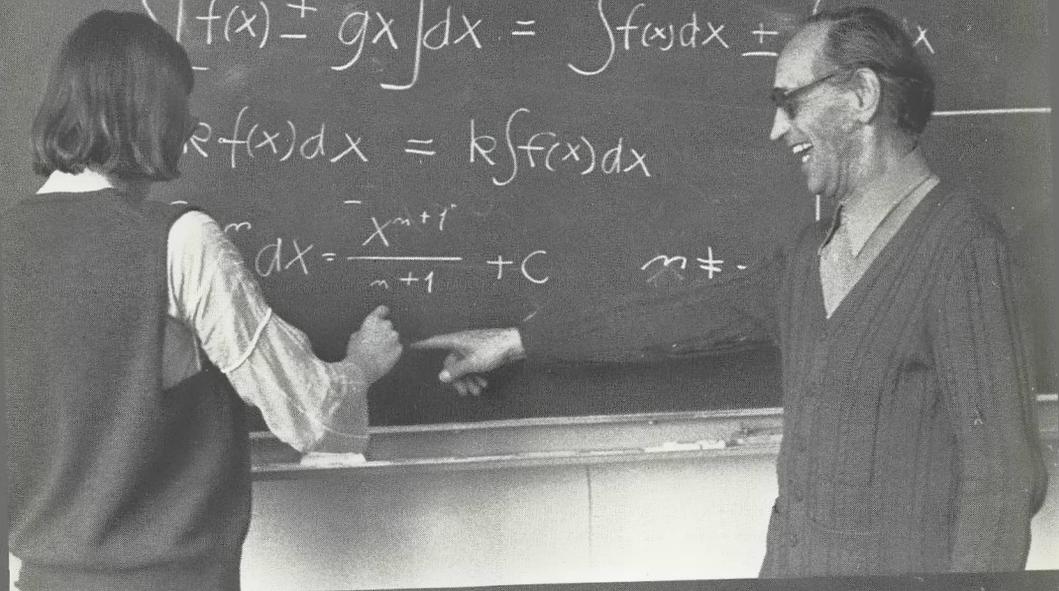
Regnerregler:

$$\int dx = x + c$$

$$\int [f(x) \pm g(x)] dx = \int f(x) dx \pm \int g(x) dx$$

$$\int k f(x) dx = k \int f(x) dx$$

$$\int x^m dx = \frac{x^{m+1}}{m+1} + C \quad m \neq -1$$

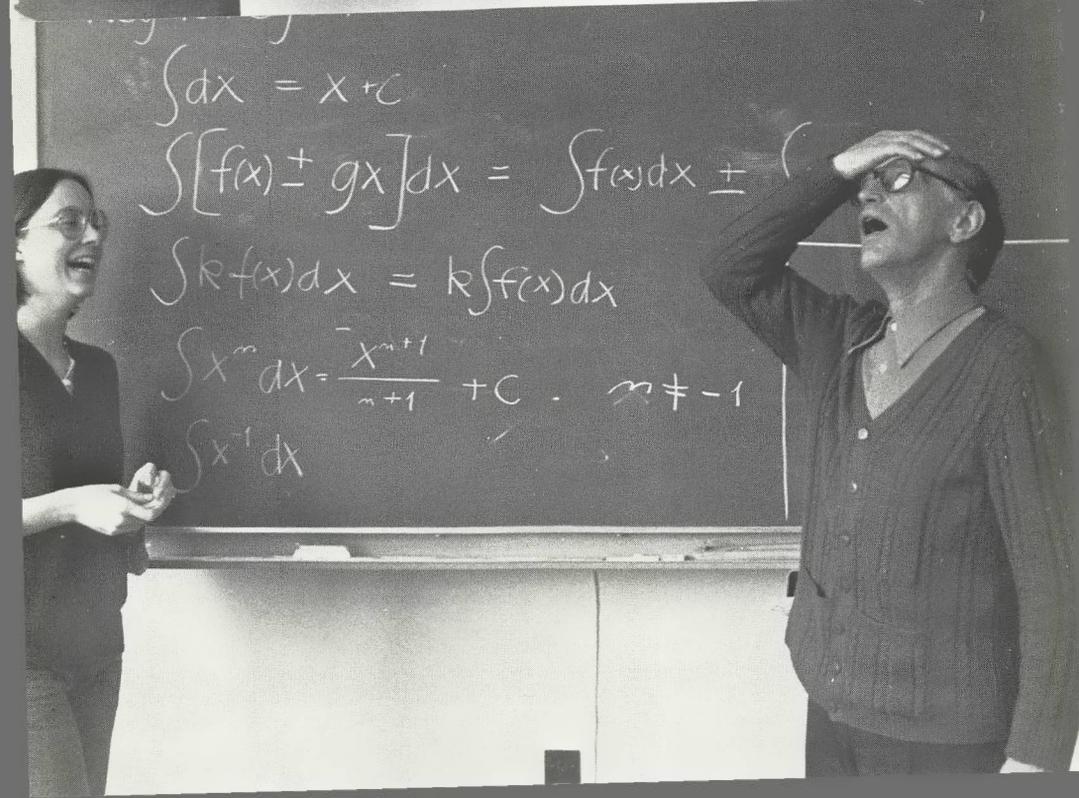
$$\int dx = x + c$$

$$\int [f(x) \pm g(x)] dx = \int f(x) dx \pm \int g(x) dx$$

$$\int k f(x) dx = k \int f(x) dx$$

$$\int x^m dx = \frac{x^{m+1}}{m+1} + C \quad m \neq -1$$

$$\int x^{-1} dx$$

se. Ved den nævnte afhøring af Chr. Rasmussen havde denne måttet oplyse, at det var rektor og inspektor, der havde udarbejdet og ledet evakueringen. Det lykkedes os at få blikkenslagere til at genetablere håndvaskene den næste dag, og Chr. Rasmussen blev frigivet, men rektor og inspektor måtte skjule sig og kunne ikke vise sig på gaden i nogle dage.

Gymnasie-, realklasse- og mellemskoleundervisningen blev gennemført på Lindebjergskolen, hvor vi i hast havde måttet indføre deltidsundervisning kl.8-11 og 11-14.

Da krigen den 5.5.45 var forbi, blev skolebygningen på Jernbanegade atter frigivet, og i august var alt i orden.

Imidlertid blev forholdene - på grund af det stærkt stigende elevtal - uholdbare, og en ny gymnasiebygning blev opført på Nygårdsvej. Det var en interessant opgave at være med ved udarbejdelsen af planer og tegninger.

I august 1953 blev den nye gymnasiebygning indviet. Skolen var imidlertid byens eneste eksamensskole, så der var adskillige mellemskoleklasser (vi har været oppe på 7 spor).

I 1957-58 var jeg gæstelærer i USA og oplevede den glæde at blive udnævnt til rektor for Næstved Gymnasium, mens jeg endnu var i Highland Park i New Jersey. Min familie og jeg rejste derfor hjem til Næstved, og jeg har haft 20½ lykkelige år som leder af Næstved Gymnasium.

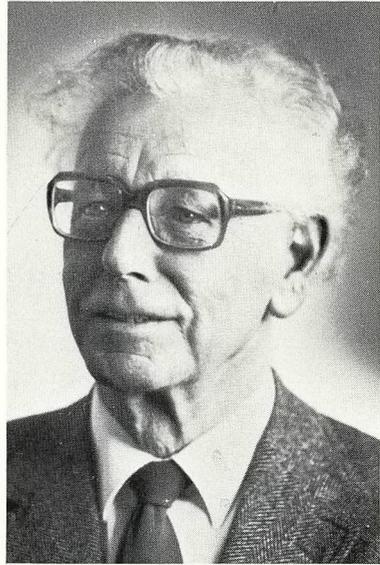
Skolestrukturen og også gymnasieundervisningen har i den tid undergået dybtgående forandringer, som stort set har været til gavn. Således blev mellemskolen og realklasserne afskaffet, og vi fik grendeling og HF-afdelingen, og undervisningsformerne blev ændret.

Da jeg med udgangen af januar 1979 overgik på pension følte jeg, at de 36½ år i Næstved som underviser og skoleleder har været min livsgøring.

E. Gjede

Lektor Aage Pors

Med opnået pensionsalder forlod Aage Pors Næstved Gymnasium den 1.11.1978, og dermed blev lærerkollegiet en farverig skikkelse fattigere. Lektor Pors har nemlig ikke blot markeret sig ved sit pædagogiske virke gennem 40 år, men også sat sit præg på kollegiet som et menneske, der i usædvanlig grad er bredt kulturelt interesseret og orienteret. Lektor Pors' interesser spænder over så forskellige emner som litteratur, personalhistorie - både dansk og udenlandsk - billedkunst og musik, og ikke mindst om det sidste emne har undertegnede minder om man-

ge års frugtbare samtaler, især om operakunsten, som lektor Pors dyrker med stadig stigende kyndighed og interesse.

Hemmeligheden bag alt dette synes at være et i sjælden grad åbent og modtageligt sind. Det er ihvertfald altid en kilde til både undren og misundelse at høre lektor Pors give sine humørfyldte beretninger om dagens små og store oplevelser både fra hjemlandet og fra hyppige udenlandsrejser. Vi savner lektor Pors og ønsker ham et langt og aktivt otium!

Lektor J.Brünnich Henriksen

Indstillet til studentereksamen

3aN

1. Evy Pia Christiansen
2. Susanne Gregersen
3. Allan Hansen
4. Alice Bruun Hansen
5. Lene Hansen
6. Maj-Brit Hansen
7. Inge-Lise Jensen
8. Joan Lyager Johansen
9. Anne Marie Kappel
10. Claus Rahn Pedersen
11. Vibeke Petersen
12. Birgitte Salling
13. Kaare Bach Sørensen
14. Susan Sørensen
15. Tine Thorkenholdt
16. Ulla Voss

aS

17. Jens Erik Høy
18. Lene Søborg Jacobsen
19. Erik Kaas
20. Sanne Mandrup
21. Helle Lundkjær Rasmussen

3bN

1. Signe Bang
2. Gitte Carlsen
3. Vibeke Jensen
4. Pia P.Jørgensen
5. Lise Nielsen
6. Litta R. Nielsen
7. Jytte Oggesen
8. Pia N. Petersen
9. Anne Skou

bS

10. Tine Byrsted
11. Kaja Hansen
12. Jakob Hemmingsen
13. Dorrit S.Jensen
14. Lone Jensen
15. Anders Lange
16. Helle Rasmussen
17. Inge Thøger
18. Annette Ulrichsen

3xF

1. Kirsten Fjord
2. Lisbet T.Frandsen
3. Søren Hansen
4. Finn Jakobsen
5. Niels Johansen
6. Thomas B. Johansen
7. Lissi Klausen
8. Lene Mortensen
9. Bjarne Nielsen
10. Henrik L.Nielsen
11. Lars Olsen
12. Niels L. Olsen
13. Jens Rasmussen
14. Jette Rasmussen
15. Erik Weis Sørensen

xN

16. Henrik B. Hansen
17. Bodil Ipsen
18. Jesper J. Jensen
19. Jens Ole Simonsen
20. Hanne Persson

xs

21. Rasmus Andersen
22. Ane Arnth Jensen
23. Hanne Olsen

3yF

1. Christian Betz
2. Troels H.Christiansen
3. Allan Jensen
4. Lars Kristensen
5. Lars M. Nielsen
6. Jens Ole Nissen
7. Jan Stysiek

yN

8. Anne Mette Carlsen
9. Rita Christensen
10. Lene Kløft
11. Lisbet K.Kristensen
12. Lars Olsen
13. Karsten Nielsen
14. Ingrid R. Petersen
15. Per Rasmussen
16. Marianne M.Sørensen
17. Poul-Jacob Vilhelmsen

yS

18. Lars Rold Andersen
19. Lars K.Christiansen
20. Annette Hansen
21. Dan Engberg Jensen
22. Jesper F. Nielsen

3zF

1. Lars Mosegård Clausen
2. Finn Hansen
3. Ole Hansen
4. Torben Larsen
5. Per Olsen
6. Annemette Popp
7. Tine Rasmussen

zS

16. John Andersen
17. Morten S. Andersen
18. Jens Larsen
19. Liselotte Larsen
20. Hans Sander Nielsen
21. Ole Bang Nielsen
22. Sonja Egede Olsen

zN

8. Lene Andersen
9. Kim Bach
10. Michael Bang
11. Per Burlund
12. Kim Konradsen
13. Michael Olsen
14. Poul Erik Olsen
15. Ole N. Rasmussen

Indstillet til HF-eksamen

2p

1. Anne Bille	14. Liselotte Larsen
2. Annette Christensen	15. Stine Larsen
3. Erik Fjordside	16. Preben Lauth
4. Anne Grethe Hansen	17. Kirsten Mogenssen
5. Bo Hansen	18. Preben Nielsen
6. Anette Jensen	19. Anette Olsen
7. Stine Jensen	20. Kim Pedersen
8. Annelise Johansen	21. Pia Pedersen
9. Peter Jørs	22. Preben Willy Petersen
10. Anette Klitrose	23. Henning Rasmussen
11. Inger Koefoed	24. Stig Rasmussen
12. Gitte Larsen	25. Finn Schomann
13. Knud Larsen	26. Ib Secher
	27. Ulla Thorndal

2g

1. Carsten Andersen
2. Steffy Andreassen
3. Hanne Blokstrøm
4. Susanne Bøggild
5. Jette Christensen
6. Vibeke Ingvordsen
7. Kirsten Jakobsen
8. Dorthe Jensen
9. Jens Ole Jensen
10. Jette Jørgensen
11. Ulla Jørgensen
12. Jørgen Karlsen
13. Henrik Kjør
14. Henning Nielsen
15. Lars Kryger Nielsen
16. Anita Olsen
17. Jan Olsen
18. Laila Olsen
19. Lis Pedersen
20. Bernt Petersen
21. Charlotte Petersen
22. Gitte Poulsen
23. Axel Pristed
24. Søren Rasmussen
25. Hanna Schwartz
26. Janni Tøttrup
27. Suzanne Willumsen

2r

1. Janne Byrdal
2. Bente Dybdahl
3. Anne Hansen
4. Dorthe Hemmingsen
5. Helle Jensen
6. Ingelise Pina Jensen
7. Hanne Karsum
8. Pia Knudsen
9. Aage Kramp
10. Anna Lis Larsen
11. Bente Larsen
12. Mette Lisbeth Larsen
13. Allan Madsen
14. Merete Nielsen
15. Palle Nielsen
16. Hanne Olsen
17. Pernille Olsen
18. Gitte Susy Pedersen
19. Anni Petersen
20. Lars Pontoppidan
21. Lilli Riemann
22. Anne Marie Schlawitz
23. Svend Erik Spanggaard

DEBATTEN OM ALTERNATIVE LEDELSESFORMER PÅ NÆSTVED GYMNASIUM
OG HF SEPTEMBER-NOVEMBER 1978.

Kort før sommerferien 1978 meddelte skolens daværende rektor E.Gjede, at han ville søge sin afsked pr. 1. februar 1979. Efter sommerferien begyndte enkelte lærere og elever uformelt at drøfte, om der ikke ved rektor E.Gjedes afgang kunne skabes mulighed for at indføre alternative ledelsesformer på gymnasiet i en forsøgsperiode, for "at videreudvikle den demokratiseringsproces, som allerede havde været igang i adskillige år både formelt via lovgivningen : elevråd, lærerråd, samarbejdsudvalg og skoleråd og uformelt, ved at rektor E.Gjede havde lagt megen vægt på de råd forskellige udvalg under lærerrådet og faggrupperne havde givet ham".

På et lærerrådsmøde 4. september 1978 stillede undertegnede tre lærere forslag om : "Ansøgning om forsøgsordning angående den fremtidige ledelsesform på Næstved Gymnasium & HF". Efter en kort debat vedtog lærerrådet at nedsætte et åbent udvalg for lærere, elever og teknisk-administrativt personale, som til næste lærerrådsmøde skulle fremkomme med et forslag. Udvalget afholdt to møder, hvor man drøftede resultatet af nogle arbejdsgruppers undersøgelser om : en rektors kompetence, kompetancen hos skolens nuværende udvalg, råd og nævn, samt allerede eksisterende forsøg med alternative ledelsesformer indenfor vores område : Avedøre Statsskole og Det frie Gymnasium.

Udvalgets arbejde resulterede i en skitse til ændrede styreformer, 2 kommentarer fra lærere og en udtalelse fra elevrådet. Det centrale i skitsen var en tredeling af rektorkompetancen i 3 udvalg : pædagogisk udvalg, økonomiudvalg og personaleudvalg. De to første udvalg sammensat af lige mange lærere og elever, det sidste dog suppleret med en TAP'er. Personaleudvalget skulle alene bestå af ansatte på skolen.

I elevrådets udtalelse blev der givet tilslutning til de "demokratiseringstanker, der lå bag forslaget om kollektiv ledelse"; men man ønskede større elevindflydelse, ligesom man mente, at det var nødvendigt for den praktiske gennemførelse, at der blev skemalagt mindst én ugentlig klassens time "således

at tanken om elevernes oplæring til deltagelse i en demokratisk proces og til medbestemmelse kunne få et reelt indhold".

Ved et lærerrådsmøde 3.oktober blev resultaterne af udvalgets arbejde debatteret, og det blev besluttet med 32 stemmer for, 7 imod og 3 blanke, at fremsende følgende skrivelse til Storstrøms Amtskommunes Undervisnings- og Kulturudvalg : "Lærerrådet ved Næstved Gymnasium & HF ansøger Storstrøms Amtskommune om ved rektor E.Gjedes ansøgte afgang at undlade at foretage normalt stillingsopslag og i stedet konstituere en rektor i embedet i tiden indtil d.1.august 1979. Som begrundelse for ansøgningen skal anføres, at lærerrådet ønsker at fortsætte sit arbejde vedrørende eventuel indførelse af alternative styreformer på gymnasiet. Ansøgningen fremsendes gennem skolerådet".

Ansøgningen blev anbefalet af skolerådet i dets møde i oktober måned.

D. 7.november 1978 svarede Undervisnings- og kulturudvalget, at man allerede havde foretaget stillingsopslaget og "udvalget havde drøftet ansøgningen, og et flertal af medlemmer vedtog af fastholde stillingens opslag, samt dens besættelse pr. 1.februar 1979. Det tilføjes iøvrigt, at man ved stillingens besættelse vil lægge vægt på, at den der ansættes er indstillet på et vidtgående samarbejde."

Foranlediget af U-K-udvalgets svar blev der d.13.november afholdt et ekstraordinært lærerrådsmøde, hvor der blev foreslået følgende svar til U-K-udvalget, som blev sat til urafstemning blandt lærerrådets medlemmer: "I henhold til skrivelse fra Undervisnings-og kulturudvalget, anmoder lærerrådet ved Næstved Gymnasium & HF om, at lærerrådsformanden i videst muligt omfang inddrages i overvejelserne vedrørende besættelsen af rektorstillingen". Forslaget blev vedtaget med 34 stemmer for, 9 imod, 1 blank og 3 undlod at stemme.

Lærerrådets svar blev fremsendt til U-K-udvalget. Udvalgets formand, Peder Sass, meddelte mundtligt lærerrådsformand Klavs Færgemann, at man ikke kunne inddrage lærerrådsformanden. Storstrøms Amtskommune udnævnte derefter i begyndelsen af Januar måned lektor Poul Hansen, Ribe Katedralskole, til

ny rektor ved Næstved Gymnasium & HF.

Debatten om alternative ledelsesformer på Næstved Gymnasium & HF var dermed slut; men vi er overbevist om, at den debat vil fortsætte andre steder i den danske gymnasieskole.

Introduktionsugen , august 1978 .

Som i de tidligere år blev den første uge i skoleåret 1978-79 for de nye 1.klassers vedkommende brugt til at sørge for en blød indslusning i den nye skole. Formålet var som tidligere, at de nye elever skulle lære hinanden, skolen og lærerne at kende så hurtigt som muligt. Som et nyt islæt i år havde introduktionsudvalget vedtaget, at introduktionsugen også skulle have et fagligt indhold, og at man i så høj grad som muligt skulle påpege tværfaglige sammenhænge og fagenes forhold til og betydning i hverdagen. Det var derfor bestemt, at alle fagene og elevrådsorienteringen skulle tage udgangspunkt i den samme beskrivelse af hverdagen, nemlig den der kom til udtryk i POLITIKEN lørdag den 5.august.

Denne ide var på forhånd meget diskuteret, og der var oven i købet nogen der mente den var ubrugelig. Det var derfor med nogen bæven, at vi modtog avisen om lørdagen; men det viste sig (selvfølgelig !?!), at det var muligt for næsten alle fag at finde een eller flere artikler, som man kunne bruge som udgangspunkt for en introduktion til fagenes indhold og arbejdsmetoder. Arbejdet i klasserne blev ledet af en lærer og to ældre elever (en "onkel" og en "tante"), der sammen med nogle af klassens faglærere formulerede de opgaver, som klassen skulle løse.

Som endnu et nyt islæt i introduktionsugen var der indlagt en hyttetur. Fredag morgen tog klasserne sammen med deres intralærere, onkler og tanter samt enkelte andre lærere afsted til hytter ved Hvalsø og Ballerup, på Falster og Lolland. Her fortsatte man enten arbejdet med avisen eller havde mere direkte sociale aktiviteter. De fleste steder blev der vel også tid til en fodboldkamp om eftermiddagen og en fest om aftenen. Nogle steder var der to eller flere klasser samlet i samme hytte, og man fik således også mulighed for at lære andre end sine klassekammerater at kende. Da man vendte tilbage fra hytteturen lørdag eftermiddag, var alle både udmattede af en uges introduktion og opladet til at begynde på årets egentlige arbejde.

Af helt konkrete resultater af ugen kan nævnes, at et par klasser selv skrev en avis om introduktionsugen.

Den ret løse struktur, der på forhånd var lavet for ugen, gav de enkelte klasser mulighed for til ethvert tidspunkt at gøre hvad

man fandt mest formålstjenligt for at få forløbet til at køre. Det krævede til gengæld også initiativ og opfindsomhed hos deltagerne. Arbejdet med avisen havde i de fleste klasser været tilfredsstillende selvom enkelte syntes, at det havde været for langtrukket. Der var hos deltagerne i hytteturen 100% enighed om at den havde været meget nyttig.

Der er efterhånden udbredt forståelse blandt skolens lærere for, at en speciel introduktionsuge er nødvendig. Der er også tilstrækkelig stor enighed blandt lærerne om værdien af en hyttetur, at det er vedtaget at skulle indgå i næste års introduktionsuge. Blandt eleverne er der forlængst enighed om disse punkter!!

Jens Høeg

Fællestimer

I det forløbne år har fællestimeudvalget ikke haft særligt gode arbejdsvilkår: I efteråret var der kun begrænsede budgetmuligheder, så det eneste arrangement, der blev afholdt, var en forestilling med Brecht-sange i september. Da der fra januar igen var penge til fællestimer, befandt vi os i en periode, hvor der manglede elevrepræsentanter i udvalget, fordi elevrådet var under reorganisering. Lærerrepræsentanterne i fællestimeudvalget fandt det ikke rimeligt at arrangere fællestimer uden medvirken af elever.

Da vi igen var fuldtallige i udvalget, blev der kun tid tilbage til arrangementer med kort mellemrum i slutningen af skoleåret: Et fællestimearrangement om gymnasieelevernes og HF'ernes dagligdag i forbindelse med de respektive fagforeninger DGS og LAK og en gruppe med tanzaniansk trommedans, som skulle aktivisere publikum. Gruppen udførte dygtige og flotte dansenumre, og det lykkedes også at aktivere tilskuerne. Det andet arrangement var en politisk høring i anledning af EF-valget. Det synes at have begrænset interesse blandt eleverne på trods af, at et stort antal af dem nu har fået valget.

p.u.v.

Grethe Larsen

Berlinekskursion - Påsken 1979

Turen var et led i et tværfagligt samarbejde mellem fagene historie og dansk omkring Weimarrepublikken, optakten til 2. Verdenskrig og efterkrigstiden. Vi var hjemmefra inddelt i forskellige arbejdsgrupper, der udover det vi så i fællesskab, skulle indsamle materiale til støtte for den rapport, gruppernes arbejde skulle munde ud i.

Vi startede fra Næstved Station torsdag d.5.april lidt før midnat sammen med faglærerne Karen Bøgh Christensen, Jørgen Danelund og Bjørn Falck-Petersen. Få minutter efter afrejsen havde sidstnævnte 40 års fødselsdag, og da dette var forudset i god tid, var stemningen naturligvis fin.

Omsider ankom vi til skrankepavernes paradisi. Lige så snart toget var blevet rangeret ud af færgen i Østtyskland, kørt lidt frem og tilbage og tilsidst havde fået lov til at hvile sig en times tid, blev det invaderet af den østtyske paskontrol. Paskontrollørerne havde hver sin lille skranke med diverse stempler på maven. Kontrollen gik ellers meget smertefrit og kontrollørerne var ligefrem venlige, hvilket vi antog var et kommunistisk trick for at få os til at slække på agtpågivenheden, så de senere kunne fange os i et eller andet og sende os længere østpå.

Efter en umådelig lang togrejse, den obligatoriske rangering frem og tilbage og skiften fra et tog til et andet og tilbage igen, nåede vi endelig Bahnhof Zoo i Vestberlin. Da vi ikke kunne få hotelværelserne før kl. 12, gik vi i smågrupper ud for at se på den gigantiske by.

Førstehåndsindtrykket var en by, bygget af amerikanerne efter amerikansk mønster med det formål at vise østtyskerne og resten af østblokken, hvad USA og resten af den kapitalistiske verden formåede. Altså i bund og grund et prestige-byggeri, man ikke kan blive andet end imponeret over.

Efter at vi var blevet indkvarteret på hotellet og havde sun-det os lidt oven på rejsen, tog vi kl.ca. 14.30 på en arrangeret byrundtur. Den var virkelig interessant og oplysende omkring byens baggrund og dens fantastiske genopbygning.

Fredag aften blev vi overladt til os selv, og de af os, der

havde sovet under rundturen, gik derfor på egne ben ud i den store by for at se, hvad den tyske guide havde fortalt de andre.....

Lørdag morgen tog vi ved fælles hjælp fat på det faglige program. Vi startede med i samlet flok at gå på museet for Tysklands historie (set fra vest). Museet, i den gamle (restaurerede) Rigsdagsbygning, var virkelig et besøg værd. På trods af sin klare vestlige holdning fortalte det en masse om Tyskland både før, under og efter den 2. Verdenskrig. Hovedvægten var lagt på den politiske udvikling. Den kolde Krig (min gruppes arbejdsområde) indtog derfor en ikke ringe plads.

Efter museumsbesøget tog en del fodboldfans ud til stadion og så Hertha Berlin slå Eintracht Frankfurt 4-1 i regnvejrs. Resten af os tog tilbage til bykernen for at slå tørsten og tiden ihjel.

Søndag tog de forskellige arbejdsgrupper ud på egen hånd for at se nærmere på ting vedrørende deres specielle arbejdsområder. Min gruppe skulle derfor endnu engang ud til Rigsdagsbygningen. Vi fandt den rigtige bus, men da vi havde glemt at tage bestik af retningen, fik vi den rundtur, vi var gået glip af om fredagen, og nåede efter en halvanden times tid endelig museet, hvor vi fik taget en del brugbare notater. Herfra tog halvdelen af gruppen ud til "Flugtmuseet", mens resten tog tilbage til hotellet.

Aftenen foregik, ligesom de foregående aftener, på tysk maner: "Wein, Weib & Gesang", dog med den variant, at vi havde købt noget mad og vin, som vi fortærede på værelserne. Dette blev - meget mod vores forventning - betydeligt dyrere, end hvis vi var gået på restaurant, så næste dag nøjedes vi med at spise billige østtyske pølser til frokost.

Mandag tog vi, efter en kort forsinkelse, der skyldtes, at en af grupperne havde glemt nogle papirer på værelset, til Østberlin. Dels for at se deres opfattelse af den historiske udvikling omkring den 2. Verdenskrig, dels for at bestyrke os selv i de fordomme, vi havde overfor østlandene. Vi havde alle regnet med en lang ventetid ved grænseovergangen, men det gik efter omstændighederne forholdsvis hurtigt til trods for, at nogle uheldige personer fra rejsegruppen blev kropsvisiteret

og måtte tømme indholdet af deres tasker ud på de for en gangs skyld umobile skranker.

Også Østberlin bar tydeligt præg af at være et prestige-byggeri - omend af en noget anden karakter. Her var der satset mere på restaureringen af de gamle bygninger, hvilket til dels skyldtes, at man efter krigen ikke havde råd til at bygge en helt ny by op, bl.a. fordi man ikke som i vest modtog en stor økonomisk støtte.

Byen virkede meget mere åben, forstået på den måde, at der var mere plads mellem husene og flere grønne områder. Endvidere var koncentrationen af fodgængere og bilister meget lille. Endelig var bygningerne lavere og virkede mere "rene", da de ikke som i Vestberlin var overklisset med reklamer. Efter et besøg på museet for Tysklands historie (set fra øst), hvor hovedvægten var lagt på den tekniske udvikling - man "skulle vise vesten, at her kunne man sandelig også" - gik vi lidt rundt i byen og hørte bl.a. et meget interessant foredrag om "socialistisk byplanlægning", som foredragsholderen sagde.

Da vi var kommet tilbage til vest, gik vi en sidste tur i byen og spiste den sidste nadver, før vi begav os mod nord og en rekreative påskeferie.....

Projekt Latinamerika i 3b

Fra sommerferien til omkring efterårsferien arbejdede vi i 3b med emnet Latinamerika i fagene dansk og historie (vi havde ligeledes koblet musik og formning på i mindre omfang). Formålet for projektet lød som følger:

"Via vekslende arbejdsformer at erhverve sig viden om materielle og kunstneriske udtryksformer i Latinamerika. Vi skal gennem text-, musik- og billedanalyse opnå en kritisk og nuanceret holdning til de specielle 3.landsproblemer og anvende denne forståelse på vores egen hverdag. "Og derudover ville vi nedbryde grænserne mellem de to fag, således at vi integrerede de to fags metoder og indhold i arbejdet.

Allerede omkring jul i det forløbne år (d.v.s., da vi var 2b) havde vi valgt emnet sammen med vores lærere - Arne og Myrna - og vi havde nedsat en styringsgruppe, der bestod af lærerne plus fem elever. Denne styringsgruppe blev gjort ansvarlig for den nærmere planlægning og udformning af projektet. Vi holdt en del møder, hvor også andre end styringsgruppemedlemmerne deltog, og efter møderne blev der holdt referat i klassen, hvor de andre fremkom med deres meninger og forslag. Planlægningsfasen var altså ret lang, idet vi havde en del ineffektive perioder ind imellem. Efter sommerferien startede vi på projektet.

Vi havde delt det op i fire underafdelinger med hver en overskrift:

1:Argentina - klassemodsætninger. 2:Chile - imperialismen.

3:Mexico - kønsmodsætninger. 4:Cuba - opdragelse og samlet perspektiv. Med fire dansktimer og tre historietimer havde vi i alt syv ugentlige projekttimer (udover tre formings/musik-timer).

Vi startede med at se filmen ANTONIO DRÆBEREN, som kom til at danne en slags referanceramme for vores problemformulering og videre arbejde, idet denne film indeholdt alle de konflikter og temaer, som vi videre skulle behandle.

I arbejdet havde vi bibeholdt styringsgruppen, som holdt møde en gang om ugen, hvor det forløbne arbejde blev evalueret og den kommende uges arbejde blev "fin-planlagt". Styringsgruppen var en vigtig del af projektet, og vi sikrede os en så demokratisk og bred dækning for dens virke - som var planlægning og styring - ved at holde møde i en af projekttimerne ca. hver fjortende dag,

udover at der efter hvert møde blev omdelt referater. Texterne var valgt dels af elever og dels af lærerne. Vi arbejdede med de samme tekster i de to fag, og fik her lejlighed til at kombinere fagenes metoder og angrebsvinkler.

Vi forsøgte så vidt muligt at variere arbejdsformerne gennem forløbet. I starten kørte vi hovedsageligt traditionel lærerstyret undervisning, men da dette var yderst aktivitetskvælende, gik vi bort fra denne form og lagde mere vægt på gruppearbejde samt elevstyret undervisning - enten ved at en gruppe eller en enkelt elev forberedte og gennemførte en undervisningstime. Sammensætningen af grupperne sigtede på større aktivitet hos ALLE, hvorfor vi koncentrerede de meget-snakkende i grupper for sig og de mindre-snakkende i grupper for sig. Aktivitetskurven for hele forløbet var præget af udsving, men generelt må man sige, at flere var involveret og engageret i undervisningen end før, hvilket bl.a. viste sig ved en højere mødeprocent i projekttimerne.

Vi afsluttede projektet med en arbejdsweek-end (på Hindholm Socialpædagogiske Seminarium), hvor vi konkluderede samt perspektiverede hele forløbet på baggrund af tekster og diskussioner. På denne week-end havde vi mulighed for at arbejde koncentreret i længere tid ad gangen, og denne arbejdsform gav et stort fagligt udbytte samt større faglig (og social) tilfredsstillelse end ved almindeligt lektionsdelt undervisning.

Fagligt set har vi opnået en del med dette projektarbejde. Gennem fagintegration kom vi til at råde over et større lager af metoder og indgangsvinkler i arbejdet med en tekst, og vi blev rutinerede gennem den direkte undervisningserfaring. I grupperne havde vi mulighed for at diskutere tingene grundigere end ellers og til slut var vi fagligt set ret sikre og veludrustede.

Socialt set var projektarbejdet virkeligt godt, idet arbejdsklimaet og det sociale samvær i klassen som helhed blev meget bedre. Dette skyldes aktivitetsstigningen samt gruppearbejdet og den elevstyrede undervisning, der gjorde os mere sikre på os selv/hinanden.

Til slut vil vi opfordre alle 1. og 2.g'ere til alvorligt at overveje at køre en form for projektarbejde. Vi håber, at vores gode erfaringer kan inspirere andre til at gå i krig med alternative undervisningsformer, som ganske vist kræver en større arbejdsindsats og ansvarsfølelse, men også giver bedre faglige og sociale resultater. Det vil i hvert fald være en fordel, at man stifter bekendtskab med denne arbejdsform inden 3.g, så man har mulighed for at VÆLGE fremover i sit skoleforløb, og det vil give § 25 (medbestemmelsesparagraffen) et mere reelt indhold, idet projektarbejde giver rutine og erfaring med undervisningsplanlægning.

På 3.b's vegne

Helle, Pia J., Anne, Inge og Tine.

Tværfagligt projekt – 1q, dansk, historie, geografi

I HF-bekendtgørelsen er der åbnet mulighed for at man kan arbejde på tværs af fagene. Dette foreslog lærerne i ovennævnte fag os i begyndelsen af skoleåret. Efter nogle få overvejelser og diskussioner i klassen gik vi ind for forslaget.

Emnet var den industrielle udvikling i Danmark i tiden fra 1830 - 1960. Arne Olsen, Myrna Olsen og Klavs Færgemann havde på forhånd opdelt projektet i knudepunkter, som vi skulle koncentrere os om: 1830'erne, 1870'erne, 1900 - 1910, 1930'erne, 1960'erne.

Projektet startede november 1978 og sluttede med en weekendtur den 24.2. - 25.2.1979. Vi havde 8 lektioner om ugen, hvoraf de 4 var bloktimer.

For at få indflydelse på projektarbejdet blev der oprettet en styringsgruppe bestående af de 3 faglærere og 4 kursister. Gruppen holdt møde hver 14.dag hvor den reviderede de foregående 2 ugers arbejde samt planlagde de næste ugers undervisning.

Integrationsprojektet blev afsluttet med en arbejds-weekend ved Kobæk Strand. Klassen blev opdelt i grupper, som så skulle aflevere en evalueringsopgave. Efter gennemgang af disse i plenum blev der vist nogenlunde tilfredshed med projektet. Dog skal det nævnes, at nogle få punkter i projektet blev kritiseret, bl.a. syntes vi at materialet i geografi var lidt for svært. Desuden blev danskundervisningen præget for meget af lærernes meninger. Projektarbejdet er positivt i den retning, at hvis man f.eks. kommer op i geografi, er det muligt at tilføje historiske anskuelser. Endvidere bliver samarbejdet i klassen bedre efter nogle måneder med sådan en undervisningsform. Det kan begrundes med at man i grupper lærer at fungere aktivt sammen med andre kursister. I det hele taget kan vi anbefale lignende integrationsprojekter.

Lisbet, Henrik, Mette, John, Mette.

Tværfaglig integration,2a – Dansk- formning

Efter at klassen i begyndelsen af skoleåret havde arbejdet med perioden 1890-1918 i dansk og formning/kunstforståelse havde vi fornemmet, at et reelt integrationsprojekt kunne lade sig realisere i forårsmånederne. Emnet var denne gang "filmatisering af en novelle eller et selvskrevet dramatisk forløb". Klassen delte sig op i 2 grupper, hvor den ene gruppe fandt frem til en novelle af Finn Søborg "Aftenkaffen", og den anden gruppe ønskede at skildre en række mobning-situationer. I både dansk og formningstimerne arbejdede man en god måneds tid med udarbejdelse af en drejebog og instudering af roller, samtidig med at en fælles teknikergruppe satte sig ind i betjening af videoudstyr, i første omgang skolens eget ikke særlig avancerede ét-kamera system. De endelige optagelser vil blive henlagt til Amtscentrals farve-studie, hvor vi håber at kunne færdiggøre samarbejdsresultatet inden de skriftlige årsprøver begynder. At lægge optagelsessituationer uden for gymnasiets vægge giver dog problemer af timemæssig karakter, idet vi er nødt til at bytte en række timer, for at opnå tilstrækkelig lange optagelsesperioder, ligesom transport og tilrigning af studiet også tager tid. På den anden side føler vi, at kreativ arbejden med TV-mediet giver os indsigt i problemstillinger af visuel karakter i forhold til det litterære oplæg.

Tværfagsprojekt i dansk, religion og fransk

I slutningen af 2.g. besluttede vi i 3a at beskæftige os med tredsernes problematik i 3.g., og arbejdet skulle foregå via et tværfagligt projektorienteret samarbejde mellem tre fag, nemlig dansk, fransk og religion, hvor vi har henholdsvis Grethe Larsen og Poul Lund Jensen. Til planlægning af arbejdet nedsatte vi en styringsgruppe bestående af 6 elever og de to lærere. Denne gruppes første opgave var at komme med et forslag til forløbets indhold og form, deriblandt projektets mål:

1. På baggrund af en kortere historisk-økonomisk redegørelse ønsker vi at beskæftige os med de ideologiske strømninger i 60'erne.
2. Vi ønsker at belyse disse strømningers betydning for vort liv i 70'erne.

Projektet skulle strække sig over en periode fra 1966 til 1973 og skulle vare fra ca. d. 1/2. til den 1/5. Desuden var det styringsgruppens opgave at vælge tekster og foretage en løbende evaluering på baggrund af en af eleverne dagligt ført dagbog.

Selve arbejdet foregik på forskellige måder: Gruppearbejde, plenum, elevforedrag, traditionel lærestyret undervisning, og dette således at der var ca. 50% elevstyret og ca. 50% lærerstyret undervisning, hvilket alle havde ønsket.

Vi havde også ønsket at benytte flere alternative undervisningsmidler, således at ideen blev komplet, og vi benyttede da også både musik og båndoptager (specielt til sprogfaget), men ikke nær i det ønskede omfang. Dette skyldtes blandt andet, at det ikke er så let at finde særligt velegnede midler og at der opstod en enkelt forglemmelse (!!). Via tekstvalget mener vi, at vi fik dækket alle aspekter af ungdomsoprøret, både økonomiske, politiske, ideologiske og kulturelle i de to hovedgrupper, som vi havde delt oprøret ind i.

Den løbende evaluering gik i vasken i slutningen af forløbet, da dagbogen enten ikke blev ført eller, når den blev ført, havde form som referat og manglede positiv eller negativ konstruktiv kritik til brug ved evaluering af undervisningen. Slutevalueringen foregik på klassen og hovedspørgsmålene var, om vi

havde opfyldt de mål, vi havde sat os, og specielt om det var lykkedes at integrere fransk på lige fod med de to andre fag. Til det sidste konkluderede vi, at det var en god idé at medtage fransk i et sådant projekt, selvom aktivitetsniveauet var ret ringe i forhold til den tidligere undervisning p.g.a. emnets og teksternes sværhedsgrad. De franske tekster kunne også bruges i den daglige perspektivering, og projektet gav faget mere mening. Vi synes selv, at vi i vid udstrækning nåede de mål, vi havde sat os, og at selve forløbets længde var passende; vi tog os simpelthen den tid, det var nødvendigt og standse ikke før vi var færdige. Dog var der et stort minus ved hele perioden, og det var den meget lave aktivitet på klassen, dog ikke så udbredt i gruppearbejdet. Vi forsøgte at løse problemet gennem undervisningen flere gange, men det lykkedes ikke.

Som hovedkonklusion må man sige, at forløbet har givet et positivt resultat til de elever, der følte sig fagligt motiverede til at deltage aktivt i såvel undervisningen som i planlægningsarbejdet i styringsgruppen (som var åben for alle!). Dette arbejde gav en meget bred indsigt i og forståelse for emnet som helhed.

Lene Jacobsen og Jens Erik Høy 3a

A P R O P O S

I år har det været småt med numre af vores skoleblad. Der er kun udkommet tre, de to i 1978 og det tredje i maj 1979. Der er to grunde til dette. For det første, at det har været svært at finde interesserede mennesker til at sidde i redaktionen (der er nemlig en hel del arbejde med at opsætte, trykke og samle et sådant blad), og for det andet har det skortet på artikler til bladet. Faktisk er næsten alle artikler i det sidste nummer skrevet af redaktionen selv, som forøvrigt kun bestod af to personer. Det må siges at være meget sørgeligt med den minimale interesse for Apropos, fordi det er et organ, der i meget høj grad giver mulighed for at få en debat i gang her på skolen, (hvilket vi faktisk trænger til). Men det er tilsyneladende en generel tendens, at folk her på skolen er enormt sløve og ligeglade. Det var meget betegnende, at de fleste eksemplarer af det andet nummer af Apropos lå i papirkurvene på skolen i frikvarteret efter udleveringen. De fleste havde ikke engang læst det først. Men til trods for dette blev der altså fabrikeret et tredje nummer. Så der er altså stadig nogen, der vil gøre en aktiv indsats for at vække gymnasieeleverne og kursisterne af deres slummer. For man bør være interesseret i sin egen situation, ikke mindst på sin arbejdsplads skolen, hvor man lever en stor del af sin tilværelse. Der kan stilles en mængde spørgsmålstegn ved, hvordan skolen kører, og her er skolebladet en mulighed for at få gang i diskussionerne, som man ikke må skippe.

Rasmus 3xS

Fagkritik på gymnasiet og HF

Undervisningen på gymnasiet adskiller sig på mange måder fra undervisningen i folkeskolen. Der stilles større krav om selvstændighed på gymnasiet, og eleverne skal direkte inddrages i planlægningen af undervisningen. Vi har nemlig en paragraf i undervisningsbekendtgørelsen (§ 25), der lyder:

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Ved begyndelsen af undervisningen skal læreren enten sammen med eleverne udarbejde en plan for arbejdet i efterårshalvåret eller gøre eleverne bekendt med en sådan plan. For de senere faser i undervisningen gælder, at læreren og eleverne i fællesskab planlægger arbejdet. Læreren og eleverne drøfter regelmæssigt undervisningen.

Stk.2. Eksamensopgivelser udvælges i samråd med eleverne.

Se, det lyder jo vældig fint. Men som bekendt er et sagt - et andet gjort - og denne paragraf giver da også anledning til mange problemer. Der er flere årsager:

1. For det første er det vanskeligt for eleverne, hvoraf de fleste kommer direkte fra folkeskolen, pludselig at skulle deltage aktivt i planlægning og kritik af undervisningen. Desuden er det altid svært for eleverne at vælge mellem nogle emner, som de næsten ikke kender noget til, og at udvælge materiale kritisk, når man som oftest aldrig har set materialet før.
2. For det andet afhænger effektiviteten af denne paragraf i høj grad af, om læreren er indstillet på at eleverne skal have medbestemmelse. Og det er der desværre en del lærere, der ikke er. Vi kan nemlig ikke bare gå ind og være medbestemmende. Det er en forholdsvis ny situation for os, og vi skal simpelthen lære det. Og som regel er vi så henvist til at "lære" det af læreren.
3. For det tredje er det svært at få tid til at lave en spændende og alternativ undervisning. Det skyldes at kravene til, hvad man skal nå (bekendtgørelsen) er så strenge, at

man bliver nødt til at køre almindelig klasseundervisning, hvor læreren taler og eleverne lytter.

Alt i alt er der en del problemer, men det væsentligste er nok, at eleverne ikke har erfaring nok til at være med til at planlægge undervisningen. Da dette er et meget væsentligt problem, er nogle elever gået sammen og har dannet fagkritikgruppen.

FAGKRITIKGRUPPEN.

Fagkritikgruppens vigtigste opgave har indtil nu været at oprette et FAGKRITIKKARTOTEK. Meningen med kartoteket er, at eleverne skal kunne bruge hinandens erfaringer, så udfaldet af undervisningen ikke udelukkende fungerer sådan, at eleverne i samråd med læreren skal udarbejde en kritik af et undervisningsforløb. Kritikken udarbejdes ved hjælp af en formular, som nogle elever og lærere i fællesskab har lavet. Kritikken skal gennemføres i alle fag, men der er selvfølgelig nogle fag, det er lettere at gennemføre i end andre. Kartoteket er inddelt i 2 grupper:

1. Boganmeldelser - anmeldelse af det materiale, der er indgået i undervisningsforløbet - både faqlitteratur og skønlitteratur.
2. Projektanmeldelser - anmeldelser af projekter i de enkelte fag, f.eks.: Matematik: Mængdelære.
Historie: Weimar-republikken.

Der findes én formular til boganmeldelser og én til projektanmeldelser. Med oprettelsen af fagkritikkartoteket er det meningen, at vi skal undgå den situation, hvor læreren kommer ind i klassen og skriver nogle emner op på tavlen, og man derefter går over til at vælge. Næste gang har han/hun nogle bøger med, og man har faktisk ingen anden mulighed end at vælge dem, der ser pæneste ud. I stedet går eleverne ned i fagkritikkartoteket og undersøger, hvordan disse ting kan gribes an. Det skal også nævnes, at formularen indeholder en pædagogisk kritik af projekterne, d.v.s. hvilken undervisningsform man har haft. Dette har jo også meget stor indflydelse på, om tingene går godt eller dårligt.

Udover at arbejde med kartoteket har fagkritikgruppen også afholdt en studiekreds i fagkritik, hvor omkring 20 mennesker deltog.

Allerede nu er vi gået i gang med at planlægge arbejdet efter sommerferien. Vi har planlagt at holde nogle små kurser a 3-4 møder med nogle overordnede emner. Meningen med disse kurser er at give inspiration og erfaring til de elever, der har lyst til aktivt at fremme fagkritikken her på gymnasiet.

Fagkritikgruppen.

★

PRAKTISK PÆDAGOGIKUM I FORMNING OG KUNSTFORSTÅELSE

I faget formning og kunstforståelse har 2 kandidater i år gennemgået praktisk pædagogikumkursus.

De to kandidater har forskellig baggrund i deres uddannelse, idet Charlotte Brüel er uddannet fra Kunstakademiet i København, mens Nina Hobolt er uddannet kunsthistoriker fra Århus Universitet.

I de følgende indlæg beskriver Nina Hobolt kandidatsituationen i nævnte fag her på skolen, mens Charlotte Brüel i sit indlæg kommenterer tanker, der er fremme nu om at lægge det teoretiske kursus ud til de enkelte skoler.

Jan Preisler

AT VÆRE LÆRERKANDIDAT PÅ ET GYMNASIUM OG I HF

d.v.s. at tage "pædagogikum" betyder, at en nybagt kandidat i et halvt år bliver vejledt i at undervise.

Det traditionelle pædagogikum dækker 3 aspekter, nemlig et praktisk, et teoretisk og et fagligt-pædagogisk.

Jeg vil i det følgende beskrive den praktiske del af pædagogikum, d.v.s. konfrontationen mellem lærerkandidat og den skole, hvorpå hun/han færdes i det semester, pædagogikum varer. Man er her under en eller flere vejlederes beskyttelse og har 12 skematimer om ugen.

Jeg er selv mag.art. i kunsthistorie og aftjener i dette forår alle 12 timer i faget formning/kunstforståelse med adjunkt Jan Preisler som vejleder.

At være lærerkandidat kan man sammenligne med en opdagelsesrejse i ukendt land, idet man på universitetet intet lærer om undervisning i gymnasiet.

Geografisk er jeg som lærerkandidat dumpet ned i ukendt terræn. Skolens udstrækning samt indre opbygning stifter man jo efterhånden bekendtskab med. Men mine "egne" faglokaler - i de nedre regioner - rummer stadig nye overraskelser. Vi står nemlig til rådighed med (næsten) alt fra de enkleste redskaber (såsom tegnekul og synåle) til det højere tekniske udstyr (filmapparat, video o.m.a.). Det gælder om som lærerkandidat på kortest mulig tid at stifte bekendtskab med flest mulige hjælpemidler, og det kan nok give sved på panden.

Lad mig dernæst nævne hvad vi kan kalde lærerkandidatens oplevelser af skolens "psykiske planer". Først og fremmest forholdet til eleverne. De 16-18 årige gymnasieelever udgør en aldersgruppe, jeg ellers knapt kender, - mine egne børn er meget yngre, min omgangskreds væsentlig ældre! Til HF-eleverne føler jeg afstanden knap så tyngende.

Et andet psykisk plan, der forresten gerne skulle fungere gnidningsløst, er forholdet vejleder/lærerkandidat. Denne - fra direktoratet dikterede - sammenstilling kan medføre psykiske problemer - opstår der direkte samarbejdsproblemer, træder en studielektor til som mæglende instans.

Endelig (jeg skal jo begrænse mig) skal nævnes det psykiske klima på lærerværelset. For lærerkandidaten er dette et spændende sted, da man her synes at kunne lodde klimaet på skolen, ikke mindst i en periode med faglige møder. Det er også stimulerende, fordi man her gennem diskussioner får et indtryk af de mange forskellige indfaldsvinkler, lærerne har til gymnasiet, - her er pædagogiske typer for enhver smag!

Ordet "pædagog" bringer mig til det sidste felt, jeg her vil nævne som en væsentlig del af mine oplevelser som lærerkandidat, nemlig terminologien. Som nybagt magister er mit sprog, naturligt nok, fuldt af meget upædagogiske og sværtforståelige fagterminologiske gloser, - disse er jo en dyd i universitetsmiljøet. Dem er jeg selvfølgelig i gang med at forsøge at skræl-

le væk, således at jeg kan gøre mig forståelig for eleverne. Det går lidt lettere med at forstå lærernes indbyrdes-anvendte pædagogiske jargon, synes jeg. Det er overraskende i starten at møde en række "pædagog-ord" som "proces", "evaluering", "forløb", "situation" o.s.v., - men man vænner sig hurtigt til dem. Det eneste ord, jeg ikke rigtig forstår endnu, er "tværfaglighed", jeg mener ikke "parallelundervisning", men dette ords betydning går vel også op for mig en skønne dag.

Jeg skal ikke fortsætte længere, men til slut blot bemærke, at jeg ikke bryder mig om det principielle mester/lærlingeforhold, der kan ligge i "praktisk pædagogikum" mellem vejleder og kandidat. Men som en hjælp og vejledning i den allerførste tid som "lærer-" på et gymnasium har pædagogikum været et udmærket springbrædt. Jeg har personlig været glad for min tid her på stedet og synes, at jeg, der dog kun er en trækfugl, har mødt stor imødekommenhed og venlighed.

Nina Hobolt

★

Der er for tiden bestræbelser i gang, som går ud på at lægge den teoretiske del af pædagogikum ud til praktikskolerne. Forslaget, der bl.a. er praktisk begrundet, idet man gerne vil have kurset ud af Avedøre Statsskole, kan meget nemt vinde støtte i store kredse, selvom det har en række væsentlige begrænsninger indbygget.

Det teoretiske pædagogikum vil givet blive forringet, såfremt man decentraliserer, idet den fælles tværfaglige, men pædagogisk saglige diskussion pædagogikumkandidaterne imellem vil blive umuliggjort. Efter min mening lå det egentlige udbytte af den teoretiske del netop i udvekslingen af synspunkter, viden og visioner på tværs af fagskel, fordi vi her på en vis måde fik skrællet undervisningsproblematikken ned til et reelt fælles pædagogisk indhold. Endelig - og som en sekundær - men til dels enestående mulighed i de enkeltes faglige "karriere": Der er lejlighed til at danne sig et overblik over det rent faktiske indhold i studentereksamen. Den besked man får ved at læse samtlige fags bekendtgørelsesparagraffer kan godt ligge ret fjernt fra den version, mennesker i en daglig kontakt med undervisningens virkelighed kan give.

Charlotte Brüel

PÆDAGOGIKUM-KANDIDATER FRA ROSKILDE UNIVERSITETSCENTER.

I tiden fra februar til maj (1979) var vi to lærerkandidater - fra det en gang så progressive og nyskabende RUC - som nogle af de første RUC-kandidater ude i det, der kaldes praktisk pædagogikum - en slags praktik - på Næstved Gymnasium & HF.

Vi er blevet bedt om at fortælle om vores erfaringer som lærerkandidater, men først vil vi fortælle lidt om de ydre rammer for selve undervisningen, om vort uddannelsessted og dets historie samt om vort uddannelsesforløb.

Vort uddannelsessystem er splittet op i en masse forskellige uddannelsesstrin og -institutioner, som ikke har så forfærdelig meget med hinanden at gøre. De kommende gymnasie- og HF-lærere har, inden de kommer i praktik, tilbragt godt og vel en 7-8 år med hovedet dybt begravet i stabler af bøger på en universitetsanstalt, hvor undervisningen i mange tilfælde er aldeles uden sammenhæng med verden udenfor.

DE NYE UDDANNELSESCENTRE

Dette misforhold søgte man at råde bod på med oprettelsen af de nye universitetscentre i begyndelsen af 70-erne. Tanken fra uddannelsesplanlæggerens side var at lave en universitetsuddannelse af kortere varighed, med mulighed for at "stige af" undervejs samt en høj grad af fleksibilitet i uddannelsessystemet. De uddannelsessøgende skulle i starten have en bred indføring til et af de tre hovedområder : samfundsvidenskab, naturvidenskab og de humanistiske fag.

Uddannelserne skulle udmærke sig ved at være mere udadventede og samfundskritiske end i de gamle universitetsghettoer. Arbejdsformen skulle være gruppearbejde, metoden : tværfaglig og problemorienteret. Alt dette var ikke bare sprunget ud af nogle uddannelsesplanlæggeres kloge hoveder. Det svarede ganske godt til de nye ledelsesmetoder, erhvervslivet havde udviklet sidst i 60-erne og til de egenskaber som virksomhedslederne søgte at fremelske hos medarbejderne : fleksibilitet, samarbejdsevne og kritisk stillingtagen. Dengang var trivsel, miljø og menneskeværd nogleord i det danske velfærdssamfund. Medaljens bagside var en øget økonomisk udbytning og arbejdskraftens nedslidning.

Disse progressive uddannelsestanker lød fornemme, og RUC startede entusiastisk de første par år. Men så meldte den økonomiske krise sig, og nye toner begyndte at lyde i uddannelsesplanlægningen. Nu havde det danske samfund ikke længere råd - hverken økonomisk eller politisk - til uddannelseseksperimenter, og de flotte slagord om "lighed gennem uddannelse" og en "mere ligelig adgang til de højere uddannelser" blegnede. Desuden havde de studerende taget samfundskritikken lidt for bogstavelig, og var begyndt at samarbejde med samfundskritiske grupper som f.eks. progressive fagforeninger. Kritikken har sine grænser i det borgerlige samfund - nemlig når ord forvandles til handling.

Studerenterbevægelsen, som aktivt havde støttet de nye universitetcentre, gerådte i krise, fordi den nu ikke længere kunne regne med at have de traditionelle politiske partiers støtte til uddannelsesreformer. De objektive forudsætninger for RUC's dannelse ændrede sig, og centret har lige siden ført en højst omtumlet og usikker tilværelse under byger af angreb fra den politiske højrefløj og overgreb på den traditionelle akademiske frihed fra statsmagtens side i form af fratagelse af universiteternes selvstyre og stramninger af studieordninger og bekendtgørelser.

De sidste illusioner om RUC som et progressivt uddannelsespolitisk og pædagogisk eksperiment er nu bristet, og centret ligger nu hen som et monument over fortidige progressive uddannelsestanker. Under disse til tider barske omstændigheder har de studerende måttet indrette deres studier mere eller mindre på egen hånd på grund af evindelig lærerangel og få og små bevillinger. De RUC-studerende har - som i øvrigt også alle andre studerende - været ofre for en fejlslagen og konjunkturbestemt uddannelsespolitik.

DE MANGLENDE FORUDSÆTNINGER FOR VORT PÆDAGOGIKUMFORLØB.

Læreruddannelsen på RUC adskiller sig fra den på de gamle universiteter bl.a. ved at praktikken er placeret i selve studieforløbet. Den faglige og pædagogiske fordel herved skulle være, at den studerende/kandidaten kan inddrage sine erfaringer fra praktikperioden i sit videre studium. Det var ligeledes menin-

gen, at praktikken skulle foregå i et nært samarbejde mellem centret og det pågældende gymnasium.

Det var en forudsætning for at dette kunne lykkes, at de studerende, inden de gik i praktik, etablerede en forhåndskontakt med det gymnasium de var blevet anvist. På denne måde kunne den studerende/kandidaten på et så tidligt tidspunkt som muligt inddrages i planlægningen af undervisningen. Denne forhåndskontakt er ikke blevet til noget, fordi staten ikke vil betale vejlederne et ekstra honorar.

En anden af forudsætningerne for RUC-kandidaternes særlige praktikordning - en ugentlig "fridag" til pædagogiske kurser og diskussioner på RUC - viste sig også at være svær at gennemføre p. gr.a. skemalægningen.

Og en tredje mere studenterpolitisk og fagforeningsmæssig ting: da vort pædagogikum ligger i selve studiet får vi ingen løn for det samme arbejde som andre kandidater får knap 50.000,- kr. for på et semester. Altså skulle vi arbejde gratis, og risikere at blive murbrækkere for en fjernelse af løn i praktikperioden for alle andre kandidater.

Det var med store betæneligheder, vi gik i praktik.

VORT SYN PÅ PÆDAGOGIKUM-INSTITUTIONEN - OG DET PRAKTISKE FORLØB.
 Hvordan ville man modtage os ude omkring, når vi tænker på det image pressen og medierne og visse politikere havde fremmalet af os? Ville man kunne se bort fra de fordomme, der utvivlsomt herskede hos nogle, og ville vi blive bedømt på lige fod med andre kandidater?

Vore egne pædagogiske vejledere havde hjemmefra holdt lange foredrag om de uendelige muligheder for forskellige tværfaglige og projektorienterede undervisningsformer, som gymnasiet indeholdt. Selvom vi ikke kendte meget konkret til gymnasiet på forhånd, var vi skeptiske i forhold til disse muligheder.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi opfatter selve det at være i pædagogikum som noget højst ejendommeligt. Det kan bedst sammenlignes med en lærlings stilling under mesterlæren. Blot med den forskel, at vi også skal optræde som undervisere. Selve kandidatens dobbeltrolle - som den der på en gang skal lære at undervise, altså være elev, og ydermere undervise eleverne, altså være lærer - er egnet til schizofreni.

Foruden denne vanskelighed med at finde sig til rette i rollen som lærerkandidat kommer det uheldige og for alle parter utilfredsstillende, at vi - især i et forårssemester - kobles på et undervisningsforløb og derfor har begrænsede muligheder for selv i samarbejde med vejlederen og eleverne at planlægge et helt undervisningsforløb. I nogle tilfælde bliver vores overtagelse af undervisningen derfor ikke særlig reel. Det er ligeledes utilfredsstillende og frustrerende for både os og eleverne, at pædagogikumforløbet er så kortvarigt, at vi sjældent opnår mere end et relativt overfladisk forhold til hinanden.

Hertil kommer en vis uvished fra vor side om, hvor meget pædagogisk vejledning vi kan forlange af vore vejledere (som er forpligtet til at tage os), som ikke er professionelt uddannede pædagoger, og som i forvejen er travlt beskæftiget med andre klasser og med andet skolearbejde.

Den første måned gik med at tilpasse sig atmosfæren og miljøet på et gymnasium. Den største tilvænnning var, at skoledagen var opdelt i timer (lektioner) og fag, og ikke emneorienteret på tværs af fagene som hos os. Det gik der en rum tid med at omstille sig til.

I det hele taget var vort manglende kendskab til gymnasieverdenen en stor hæmsko for os. Her kan vi måske bebrejde os selv, at vi ikke forinden havde sat os noget bedre ind i, hvilket undervisningsmateriale der findes på gymnasieplan. Vi har brugt oceaner af tid på at fremskaffe litteratur, der kan bruges af gymnasieelever. Undervisningens faglige niveau kendte vi heller ikke til, ligesom vi kun havde en vag fornemmelse af elevernes skolemæssige og faglige forudsætninger, arbejdsiver o.s.v.

DEN PROBLEMIORIENTEREDE UNDERVISNINGENS FORDELE.

En af fordelene ved den arbejdsform vi har brugt i vort studium - den problemorienterede - er, at det er vor egen udvælgelse af problemfelter, der er bestemmende for vores tilegnelse af viden og færdigheder, mens det i gymnasiets opsplittede hverdag er de mange forskellige fag, fag hvor man hele tiden skifter emne. Dette nedsætter helt klart indlæringsvnen og motivationen.

Gymnasiets lærebogscentrerede undervisning risikerer let at ende i en gold indlæring af et eksamensrelevant stof (pensum), hvis fornemste pryd er, at det er nævnt i nogle bekendtgørelser og vejledninger, der foreskriver at det skal eleven kunne til eksamen.

For at illustrere arbejdsformen på RUC kan vi tage faget historie. Vi sætter os ikke ned og lærer historien fra en ende af, men udvælger ud fra vor nuværende viden nogle bestemte problemfelter vi gerne vil undersøge. Nogle særlig vigtige begivenheder som f.eks. arbejderbevægelsens udvikling i Danmark eller den russiske revolution, hvor vi kan drage lære af de historiske erfaringer. Vi synes ikke historien i sig selv er interessant. Den er det kun i det omfang, den kan bruges af mennesker idag i deres daglige kamp for tilværelsen.

Derfor vælger vi at beskæftige os med problemstillinger, der er brugbare for mennesker i vor tid, og som kan give os mulighed for bedre at forstå vor samtid og hvorledes vort samfund er kommet til at se ud som det gør. Dette sætter os i stand til at forstå samfundets udviklingsmekanismer og til bedre at kunne ændre det. Vi koncentrerer os således om de frigørende aspekter ved historien og ikke om kongerækker, store mænds store bedrifter og lignende.

Det er vor opfattelse, at der er en række ydre rammer/faktorer, der gør det overmåde vanskeligt at lave problemorienteret undervisning i gymnasiet. Vi vil nævne nogle af disse :

1. De forholdsvis (afhængig af hvilke fag) stramme pensakrav.
2. Den skarpe fag-og timeopdeling.
3. Det individuelle konkurrencerace, der opstår fordi gulero-
den er de gode karakterer, især p.gr.a. adgangsbeholdningen.

GYMNASIET I KRISE

Bagved ovennævnte forhold som altså stærkt hindrer en systematisk problemorienteret undervisning ligger, at gymnasieskolen befinder sig i en krise, en ideologisk legitimationskrise (ligesom i øvrigt resten af uddannelsessystemet).

Gennem en årrække har gymnasieskolen ikke længere været den eliteskole for overklassen, den engang var tænkt som og fungere-

SKOLE SKEMA

MANDAG	TIRSDAG	ONSDAG	TIME.	TORS DAG	FREDAG	

de som. Dette har givet den eksistentielle problemer. Hvilken ny funktion skal den så have?

Der er nemlig sket det, at gymnasiets klassisk dannende undervisningsindhold er kommet i konflikt med den langt bredere sociale rekruttering af nye samfundslag og disses behov. Der er idag et skrigende misforhold mellem denne store og brede sociale rekruttering til gymnasiet og så dets indhold og funktion som universiteternes og de højere læreanstalters forgård for en lille elite.

Hvordan løses disse problemer? Selvfølgelig ved at tilpasse gymnasieskolen til den samfundsmæssige udvikling og ændre på bekendtgørelsens formålsparagraffer og vejledningernes undervisningsindhold (stofområder), så de passer til de nye grupper af gymnasie- og HF-elever. Gymnasiereformen i 1971 var vel også et forsøg herpå. Men der er helt klart kræfter i ministeriet og i gymnasieverdenen i det hele taget, der stritter imod en sådan udvikling henimod "pøbelens indtog" i borgerskabets engang så stolte og traditionsrige gymnasieskole.

HVORDAN LØSES GYMNASIETS KRISE ?

Vi vil her blot skitsere nogle af de tanker, vi gør os omkring dette problem. Med den store ungdomsarbejdsløshed og adgangsbegrænsningen til de højere uddannelser tenderer gymnasiet mod en opbevaringsanstalt for unge, der ellers ville have taget en faglig uddannelse, eller unge, som p.gr.a. de øgede krav til arbejdskraftens kvalifikationer, ser det som den eneste mulighed for at få et nogenlunde tilfredsstillende job.

Dette opfatter vi ikke som noget negativt, men som gymnasiets chance til at gøre sig selv til en levende og samfundsengageret skole ved at ændre sit indhold og tilpasse sine strukturer til disse grupper af unge. Dette være sagt til de, der forskanser sig bag en talen om elevernes manglende motivation, arbejdsindsats o.s.v.

Gymnasiets fremtid skal ses i sammenhæng med det øvrige uddannelsessystem. Vort uddannelsessystem er jo skarpt opdelt i en faglig og en boglig del. Dette skel skal bruges til at cementere den herskende klassedeling i samfundet, og til at understøtte forestillingen om, at en faglig uddannelse er mindre værd end en boglig. Dette skel mellem manuelt og intellektuelt arbejde må nedbrydes, og vi må i højere grad søge mod en "enhedsuddannelse" hvor alle uddannelsessøgende får en praktisk og en teoretisk uddannelse.

Denne nødvendige ændring af gymnasiets placering i det samlede uddannelsessystem, og af dets funktion, lader sig ikke gøre fra den ene dag til den anden. Den er et led i den kamp for et bedre og mere humant samfund, som progressive kræfter fører, og hvor også både elever og lærere kan deltage.

Palle Nielsen

Per Kampmann

Studievejledning i 1g

Jeg har i dette skoleår fungeret som studievejleder for alle 1g klasserne.

Det er en ny ordning, der blev indført fra august 1978, idet der tidligere kun var tilknyttet en fast studievejleder til HF-klasserne, og i de sidste par år også til IIIg. Der har i år ikke været en studievejlederordning for IIg, men vi har gjort det, at vi har delt disse klasser mellem os, således at disse elever også har haft mulighed for at tale med en studievejleder. Men fra næste år vil også IIg komme med ind under studievejlederordningen, og det er så meningen, at jeg følger de nuværende 1g klasser i både IIg og IIIg.

Mit arbejde har bestået af to forskellige typer opgaver. Den ene har været at give klasserne kollektiv orientering om almen studieteknik, grenvalget samt generelle økonomiske støttemuligheder. Den anden har været at give individuel vejledning vedrørende problemer af studiemæssig, økonomisk, social og personlig art. I denne forbindelse skal nævnes, at de elever, der afbryder skolegangen, skal have orientering om andre uddannelsesmuligheder, og handicappede elever kan henvises til specialundervisning eller anden socialpædagogisk bistand.

I IIg og IIIg vil den kollektive vejledning især blive givet med henblik på studie- og erhvervsforhold. Højst 20 timer er der ialt i de tre år afsat til kollektive timer.

Jeg har sammen med de tre øvrige studievejledere haft træffetid hver dag mellem kl. 12 og kl. 13 og ellers efter aftale. Der har her været mulighed for en personlig samtale, samt mulighed for at låne forskellige pjecer og bøger om uddannelsesmæssige forhold og erhvervsmuligheder.

Grethe Andersen

Pædagogisk arbejdsgruppe

PANG-udvalget, forkortelse for "Pædagogisk arbejdsgruppe på Næstved Gymnasium", blev i sin tid nedsat af lærerrådet, fordi man ønskede at få en pædagogisk debat på skolen. Det er dog begrænset hvad det er blevet til i år. Der har været så mange andre møder på skolen, at det har været næsten umuligt at placere pædagogiske møder. Det lykkedes dog i efteråret at afholde det møde om "Billedet i undervisningen", som var udsat fra sidste år i maj. Jan Preisler og Susanne Mark Jensen holdt et meget inspirerende foredrag, og vi havde alle mange gode ideer i den efterfølgende debat; der er nok også nogle af os, der i højere grad benytter billedmateriale i vores undervisning. I foråret arrangerede vi to møder: Det ene om "Gymnasiereformen" med undervisningsinspektør Ib Fischer Hansen som indleder. Mødet gav indblik i den forsøgsvirksomhed, der foregår i gymnasieskolen, og som sikkert bliver normgivende for fremtidens gymnasium. Det andet af forårets møder var koncentreret om "Det sproglige gymnasiums situation". Bjørn Falck Petersen indledte om den sproglige linies problemer og introducerede et tværsprogsgrammatiksystem, som måske kan få sprogfagene til indbyrdes at hænge bedre sammen. Ved slutningen af mødet opfordrede Kirsten Kongstad Petersen til konkret samarbejde om nogle projekter, der pædagogisk tager højde for de problemer, der vil opstå, når vi i det kommende skoleår får elever, der repræsenterer 40% af en ungdomsårgang. De to indledere gav anledning til en nuanceret debat og der er næppe tvivl om, at dette møde har sat tanker igang hos de tilstedeværende.

Vi håber, at vi alle i det kommende skoleår får mere tid og overskud til at føre en pædagogisk debat. Pædagogikken er i hvert fald et område, hele lærerkollegiet er fælles om.

p.u.v.

Grethe Larsen

Julerevy 1978

Det var en mørk Septemberdag, Vinden blæste koldt og de gigt-svage Lemmer vandede sig. Fra talrige Kroge hørtes Puslen fra små flittige Alfer. Disse små Alfer var i gang med at forberede et Julespil, der skulle opføres på selve Juleafslutningsdagen, den Dag hvor det store Juletræ står tændt i den store Sal, hvor alle Højens Trolde, Alfer og Nisser samler sig om det glitrende Træ i munter Sang; den Dag hvor Gammeltrold holder sin sidste Tale før Bjerggubbens komme.

Men hvad lavede da alle disse små rare Alfer under deres Forberedelser til den store Dag? Jo - ser I, nogle små Alfer skrev Æventyr, andre kvad Sange, nogle skæmtede; men alle mæskede de sig i Nektar og sødmefyldt Mjød. Og til langt ud på Natten genlød Højen af glade Stemmer.

Således stod det på i to Måner, af og til blev de små Alfer forstyrret i deres muntre Virke af den onde Heks, Hebe, der på alskens Måder prøvede på at ødelægge de små Alfes Arbejde. Men Alferne var Heksen for klog og lod sig ikke narre.

Efterhånden som den store Dag nærmede sig, kunne man, hvis man lagde Øret ganske tæt ind til Højen og lyttede nøje efter, høre de små Alfer pusle mere og mere intenst med deres Arbejde.

Endelig oprandt Dagen, og Højen stod på gloende Pæle. Og så såre Gammeltrold havde afsluttet sin Tale, og de havde danset om det store Træ, myldrede alle Højens Beboere ud i muntert Lag. De samlede i de små Huler og nippede til den rene Blomsterdug, som selv de Mindste fik lov at smage. Og efter det store Julemåltid begav alle de små Alfer, Trolde og Nisser sig stadigt småskæmtende til den store Høj.

Overalt duftede der af Gran og Baqværk, og alle de små Alfer, Trolde, Nisser og andet Godtfolk stod forventningsfulde udenfor den store Sal og ventede. I den store Sal stemte Skjaldekongen sin Lyre, og de små Alfer før forvildet rundt, thi nu var Tiden for Det store Julespil kommen. Endelig blev Porten til den store Sal åbnet og ind myldrede Alfer, Trolde og Nisser i Hobetal. Så såre de var kommen indenfor Porten bandede de sig spændte, thi alle glædede sig til Det store Julespil. Og hvilken Glæ-

de var det ikke at se alle de små Alfer gøre så store Kunster - ja, sliĝ Skuespilkunst var aldrig set magen. Da de små Alfer bravt havde stredet sig gennem Det store Julespil, spillede Skjaldekongen op til Tumling-dans, som alle trådte under munter Hujen, ligetil Månen atter engang tegnede sit omrids på den blegsorte Himmel.

Den Fest ville længe blive husket i den gamle Høj, thi der var et Leben som aldrig før - og aldrig siden.

På Julerevygruppens vegne

Kit, Claus, Friborg (2zS) og Thomas (3xF)

Forårskomedien 1979

ÆH BÆH BUH? EN UDVIKLING ELLER EN AFVIKLING

Umiddelbart efter juleferien samledes den gruppe af elever fra forskellige klasser, der var startet på at arbejde med at få stablet en skolekomedie på benene, for at vurdere mulighederne for at få noget tilfredsstillende ud af et græsk drama, som man havde taget hul på.

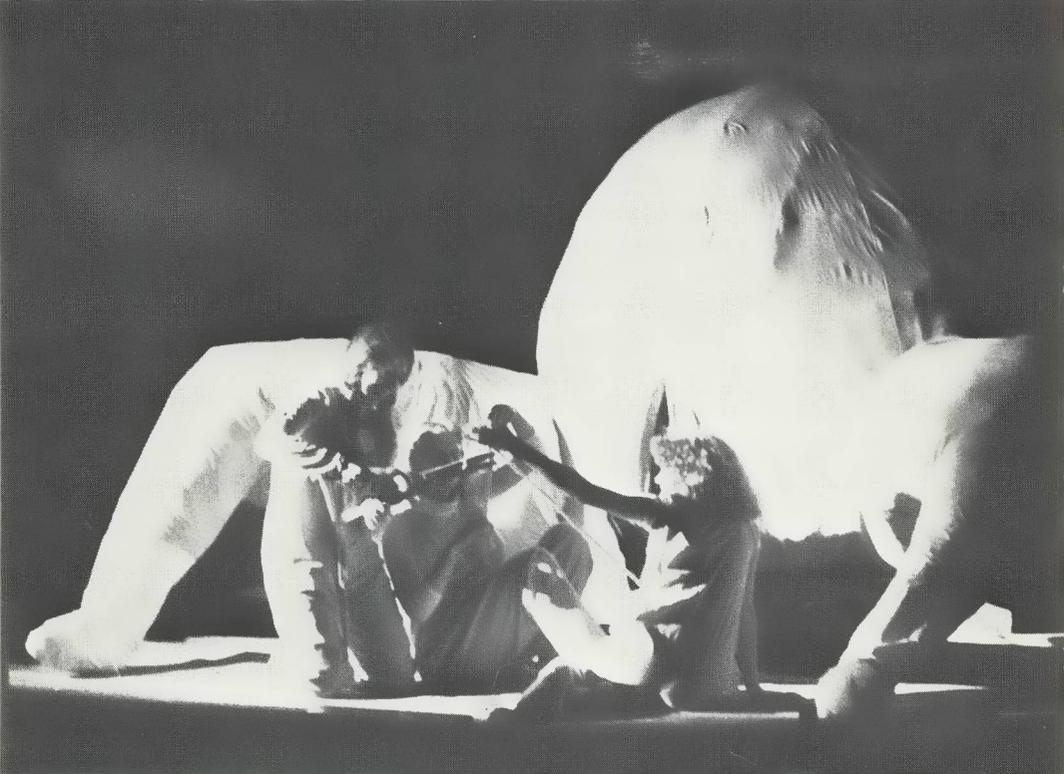
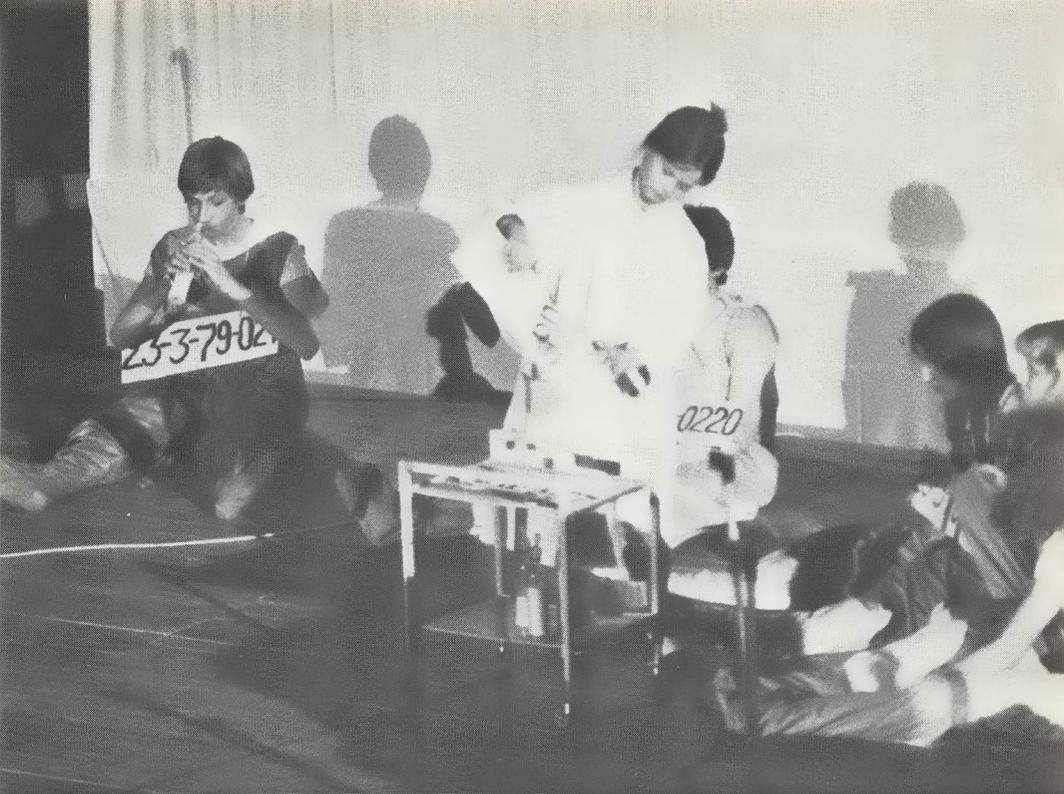
Af mange årsager, men først og fremmest på grund af mangel på konkrete ideer, enedes vi om at droppe dramaet til fordel for en tanke udsprunget af det internationale børnear om at lave en komedie om børn med udgangspunkt i egne indtryk og oplevelser. Nu begyndte en kompliceret proces - der blev hurtigt fundet nogle emner at arbejde ud fra, men det at arbejde var svært.

Det var en ny situation for os alle at skulle åbne for egne følelser, specielt de fortrængte følelser overfor oplevelser i barndommen. Det var også en ny situation at skulle finde den balance mellem det individuelle og det kollektive, der får en gruppe til at køre - noget med tolerance og medleven - noget med at tage initiativer, når man følte sig inspireret, ikke blot forvente at andre trak læsset - noget med at kunne ta' og gi' kritik.

De største vanskeligheder lå dog nok i, at vi her skulle bruge en udtryksform, som vi gennem det daglige i skolen er blevet voldsomt fremmedgjorte overfor. I skolen har vi lært at udtrykke os skriftligt og mundtligt, vi har ikke arbejdet med og derfor fortrængt kroppen som udtryksmiddel - meget firkantet sagt har vi lært at intellektualisere vores følelser, men fortrængt den umiddelbare udtryksformer.

Det, at vi måtte lære at udtrykke os anderledes end "normalt", var naturligvis årsag til, at frugten af arbejdet i starten var vanskelig at måle. Men langsomt formende småscener sig, som efterhånden kunne sættes sammen til et stykke visende glimt af barnets udvikling, og de ting der påvirker denne.

Vi føler selv at vi gennem indholdet i komedien, hvor der blev taget fat på ting som kønsrollepåvirkninger, de voksnes krav indvirkning på barnets leg, børn og trafik, skolen og meget andet, til en vis grad har fået anskueliggjort de påvirkninger,

der under vores udvikling fremmedgør os overfor vores omgivelser, såvel de menneskelige som de materielle.

Vores arbejde med denne udtryksform er ikke slut med opførelsen af komedien på Næstved Gymnasium, vi har været og skal ud med den andre steder, og mange af os har gennem arbejdet hentet inspiration til også at ville forsøge sig i andre kreative sammenhænge omkring musik og teater.

OMBYGNINGEN AF KÆLDERETAGEN (PARTERRE).

I sidste skoleår blev den igangværende kælderombygnings 1. etape gennemført (se årsskrift 1977/78).

P.gr.a. den voldsomme tilgang til gymnasieuddannelserne i almindelig, og til vort gymnasium i særdeleshed, som har medført, at skolen i det kommende skoleår får 10 nye 1 g klasser - vi er i øjeblikket overbelagt med fordelingen 8 - 7 - 5 klasser på 1,2 og 3.g - samt det forhold at Næstvedegnens Forberedelseskursus, der har en stor del af sin undervisning i gymnasiets lokaler, fortsat ekspanderer, blev det nødvendigt at fremskynde den endelige færdiggørelse af byggeprojektet.

Som det fremgår af tegningen, vil ombygningen give 4 ekstra klasselokaler samt mulighed for nogle gruppe- og konferencerum.

Endvidere får vi nu mulighed for at vise film under tilfredsstillende forhold.

Endelig får fagene formning, idræt og samfundsfag forbedrede forhold.

Med dette projekt er mange af de ønsker og planer, vi i flere år har haft, blevet opfyldt, og vi siger tak til Storstrøms amtskommune for den imødekommenhed og store velvilje, som disse ønsker fra lærere og elever på Næstved Gymnasium & HF er blevet mødt med.

Klavs Færgemann

